

fattigste Tjenestekar, ja, selv for den Dreng, der er født i og gaar ud fra Fattighuset, at naar han var en flittig, sparsommelig og dygtig Mand og tilvejebragte sig ved sin Sparsommelighed en lille Kapital, kunde han naa at blive Besidder af et frit og selvstændigt Hjem. Det er det, der er Maalet med denne Sag, samtidig med, at man ved Siden deraf vil tilvejebringe mere stabil og bedre Arbejdskraft for det almindelige Landbrug. Naar man har sagt, at Jordlodder af den Størrelse, der er foreslaaet vedtaget, ville bidrage til, at man skaber en Koloni af Slaver til Fordel for de større Godsbesiddere, saa er det Snak hen i Taagen. De store Gaarde kunne ikke være tilfredsstillede med en Arbejdskraft, sem de kunne faa fra Huse af den heromhandlede Art, det er en Selvfølge, men for den almindelige Gaardmandsklasse, der under de travleste Forhold og under de travleste Tider for Landbruget kan have Brug for en Haandsrækning, har det sin Betydning, at der er en saadan Arbejdskraft til Stede, som kan være en dygtig Arbejdskraft, og kan derved komme det almindelige Landbrug til gode. Men vil man kræve en Kapital af 800 Kr. for at komme i Besiddelse af et saadant Hjem, der her er Tale om, er det klart, at af den nuværende Arbejdsklasse, saavel Indsiddere som jordløse Husmænd, der allerede have stiftet Familie, vil saa godt som slet ingen kunne komme i Besiddelse af et saadant Hus. Thi har en Arbejder først giftet sig og skaffet sig Familie, saa vil han ikke kunne lægge 800 Kr. til Side; det er umuligt. Selv om jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Bælum (Jensen) i at betragte det som en Ulykke, naar en Arbejderfamilie har Børn, saa kan jeg dog paa den anden Side ikke andet end indrømme, at er det ikke et „Ulykkestilfælde“ — Børn ere jo Fattigmands Rigdom — besværliggør det selvfølgelig en saadan Familie at samle Penge tilovers til Anbringelse i en saadan Ejendom. Derfor mener jeg, at Folketinget traf det rette, da det i Fjor kun krævede $\frac{1}{10}$ af Beløbet som det, vedkommende Arbejder skulde være i Besiddelse af, idet man ikke maa glemme, at det er ikke blot denne Sum, der skal tilvejebringes for at komme i Besiddelse af en saadan Ejendom, men ved Siden deraf skulde vedkommende Arbejder dog gerne have en lille Kapital til at sætte Bo for og anskaffe sig det nødvendige Inventar og den nødvendige Besætning, der skal holdes paa et saadant mindre Landbrug. Derfor glædede det

mig at høre, at det ærede Medlem for Nakskov er enig med Folketinget i den Betragtning, at en saa stram Fordring som den, Landstinget har stillet, den maa og kan dette Ting ikke gaa ind paa. Thi derved vilde man skyde ud over Maalet og ikke ramme den Samfundsklasse, man her tænker paa og ønsker at komme i Møde med Begunstigelse. Dernæst er jeg enig med de ærede Medlemmer, der tidligere have haft Ordet, i den Betragtning, at en saa stor Renteydelse som den, Landstinget begærer her, kan dette Ting heller ikke gaa ind paa. Det er de to Hovedpunkter i denne Sag; kan man komme over dem, antager jeg ikke, det vil blive vanskeligt at komme overens om de andre Spørgsmaal i Loven, thi de ere af mindre Betydning. Men Spørgsmaalet om Størrelsen af den Kapital, der skal tilvejebringes, og den Renteydelse, der skal svares, det er Kardinalpunkter i denne Sag, og der vil jeg ønske og haabe, at den højtærede Landbrugsminister maa kunne øve sin Indflydelse paa det andet Ting i Retning af, at dette Ting viser Imødekommen over for Folketinget. Men jeg vil sige: Hvor gerne jeg end vil være med til at yde min Medvirkning til at gennemføre en Lov som den, vi her tale om, vil jeg hellere vente, til vi kunne faa en god Lov, end jeg vil være med til at gennemføre en slet Lov. Dette Krav, som her er rejst, og som har faaet saa stor Tilslutning gennem Landbokommissionens Flertal, er saa billigt og retfærdigt og saa paa-trængende, at der ikke vil gaa mange Aar hen, før der vil blive en saa stærk Stemning derfor, hvis da Folketinget holder fast ved sit Krav, at baade Regeringen — om ikke denne, saa en kommende — og Landstinget ville blive nødte til at tage Hensyn dertil. Derfor anbefaler jeg denne Sag til hurtig Fremme her i dette Ting med Ønsket om, at det maa kunne lykkes endnu i denne Samling at gennemføre et godt Resultat. Og kunne vi ikke faa en god Lov nu, saa lad os vente til bedre Tider, som jeg haaber ikke maa være alt for fjerne.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Jeg kan nok forstaa, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har hugget sig fast i mine Ord i Gaar — det plejer han jo at gøre, af hvad Grund ved jeg ikke — men jeg haaber dog, at de fleste af de ærede Medlemmer her i Salen godt have forstaaet min Mening, selv om Ordene maaske ere faldne en Smule uheldig. Min